№ 86: ВИБОРИ І ЇХ НАСЛІДКИ

Насамперед — те, що найголовніше!

МИКОЛА ЛУЧОК

29 ЛИСТОПАДА 2021

Коли я був малим, моя бабця читала мені казки. Пам’ятаю ту стару та грубу книгу з казками, що була написана угорською. В ній були теж різні малюнки, і я любив її гортати та роздивлятися. З дитинства запам’яталася мені одна казка, яку я почав краще розуміти, коли подорослішав та став учнем Ісуса. Коротенько вам її перекажу.

Фото: Inga Gezalian

Ісус разом зі святим Петром ходили по світу та зупинялись у різних людей. Вони старалися, щоб люди їх не впізнавали, щоб поводилися природно з ними. Якось вони попросили в одного чоловіка дозволу заночувати у нього. Чоловік їх запросив до свого дому, пригостив вечерею та дав їм нічліг. Ранком святий Петро сказав йому, що він може висловити три бажання — і вони сповняться, але щоб чоловік не забув про найголовніше. Перше, що попросив чоловік — це колоду гральних карт, з якою би він завжди вигравав. «Гаразд, — сказав святий Петро. — Тепер друге, але не забудь про головне». «Друге: хочу пляшку, в якій би не закінчувалась горілка», — продовжував чоловік. «Гаразд, — мовив святий Петро. — І останнє, але не забудь про найголовніше!» Чоловік сказав: «Хочу люльку, в якій би не закінчувався тютюн». «Гаразд», — зітхнув святий Петро. Потім подорожні подякували за гостинність, попрощалися з чоловіком, і святий Петро з Ісусом знову вирушили у дорогу. А цей чоловік жив собі далі, але відтепер вже завжди мав гроші, бо вигравав їх у карти, горілка та тютюн ніколи не закінчувались, і він їх уживав доволі. Коли ж помер, то його душа полетіла на небо. Постукала у двері Небесного Царства. Їй відчинив святий Петро і, впізнавши, сказав: «На жаль, не можу тебе впустити до неба, бо ти не вибрав для себе найголовніше».

Ця проста казка має в собі велику глибину і дає можливість подивитися: а що я вибираю на щодень? Що для мене найголовніше?

Те, що головне, займає у нашому серці, у наших думках перше місце. Насправді Бог би мав бути на першому місці для того, щоб усе інше стало на свої місця, бо якщо це не так, тоді починаються різні проблеми, що витягують життєву силу з людини.

Нещодавно розмовляв з жінкою, яка розповідала, що важко працювала за кордоном. За працю потрібно було боротися. На молитву та святу Літургію часу майже не вистачало. Стрес був у неї щораз більший. З часом жінка потрапила у тяжкий стан депресії. Знайома порадила їй звернутися до лікаря. Той прописав антидепресанти. Але через якийсь час жінка сказала: «Я не хочу жити на антидепресантах». Встала, пішла до сповіді та після неї прийняла рішення, що кожного дня молитиметься Хресною дорогою. Коли жінка вірно тривала в цьому рішенні та розвивала свої стосунки з Богом у молитві та таїнствах, депресія її залишила. І через цей досвід вона дуже чітко зрозуміла, що тільки в близьких стосунках із Богом може витримати весь той непростий спосіб життя, який має в багатомільйонному місті. Тепер жінка говорить, що надалі у неї є багато праці та турбот, але молитва мусить бути, бо інакше не матиме сили для життя.

Це не Господь не дає нам те, що найголовніше, тобто любов, мир, радість, силу для життя, доброту, щастя. Це ми самі через наші вибори можемо бути закритими від благодаті.

Я сам по собі переконався, що коли недостатньо часу приділяю своїм стосункам із Богом, коли я забіганий, бо маю багато справ, багато завдань, багато роботи, то через якийсь час починаю деградувати. Мені стає щораз то гірше, і це впливає теж на оточення.

Ось певні ознаки, що нас супроводжують, коли не приділяємо достатньо часу та місця тому, що найголовніше:
1. Критиканство
Більше помічаю те, що мені не подобається, і не зауважую того, що добре; зосереджуюся на негативних аспектах подій і не бачу позитиву, більше осуджую, ніж дивлюся на те, яким чином можу допомогти іншим або когось підтримати.
2. Тривога та страхи
Не маючи миру та довіри в серці, щораз більше боюся всяких щоденних труднощів: а як мене приймуть; а як я собі пораджу; а що, якщо відмовлять; а що, якщо не дадуть, не дозволять; а що, якщо заберуть, вкрадуть, поб'ють; а що, якщо не зможу.
3. Незадоволення
Не маю радості в серці, все мене не задовольняє: ні люди, ні речі, ні події, собою теж я незадоволений.
4. Роздратованість та гнів
Розмова стає різкою, лице неприємне, деколи навіть страшненьке, — «рятуйся, хто може».
5. Жалість до себе та ізоляція
Життя втомлює, відчуваю, що всі мене не розуміють або немає такої особи, яка би мене зрозуміла, я — самотній...
6. Гріх
Дії, що є наслідком попередніх станів, такі як: брехня, гординя, нечистота, жадібність, непоміркованість тощо.

Коли мене супроводжують ці стани, тоді я однозначно розумію, що час переглянути свої вибори, свою ієрархію цінностей, які мають вплив на мої дії останніми днями, на моє «сьогодні». Побачивши, де і що занедбав, планую свої найближчі дії так, щоб повернутися до того, що найголовніше. І тоді все поволі, а деколи навіть радикально швидко змінюється —

критиканство змінюється на милосердя, покору та вдячність; страх та тривога — на довіру та відвагу; незадоволення — на радість; роздратованість та гнів — на мир і мудрість; жалість та ізоляція — на любов та готовність служити; а гріх — на свободу і повноту життя.

Можливо, комусь ці негативні стани знайомі, можливо, хтось живе так щодня. Якщо ти втомилась/втомився від цих станів, то, напевно, варто переглянути, чи не упускаєш у своєму щоденному житті того, що найголовніше. Це не Господь не дає нам те, що найголовніше, тобто любов, мир, радість, силу для життя, доброту, щастя. Це ми самі через наші вибори можемо бути закритими від благодаті. Господь щомиті дає нам усі потрібні дари для того, щоб уже на землі жити в повноті Царства Божого, наскільки це тут можливо. Бо Царство Боже, Царство Небесне є серед нас, і, обираючи Бога та входячи з Ним у стосунки, ми входимо в простір благодаті, а в цьому просторі все інакше, все світліше, завжди є надія...

Я помітив, що у нас є певна недобра риса — ми можемо дуже швидко забути все те добро, яке отримуємо через свій духовний досвід, через свої стосунки з Богом; але наші негативні стани можуть зіграти для нас позитивну роль, бо нагадують про те, щоб ми обирали найголовніше.

Ісус пообіцяв учням: «Шукайте перше Царство Боже та його справедливість, а все решта вам докладеться» (пор. Мт 6, 33). Я перевірив цю обіцянку — Ісус насправді її виконує. Спробуйте і досвідчуйте — який добрий Господь (пор. Пс 34, 9). Амінь.

Фрагмент із книжки «У пошуках Людини» (Кайрос, 2021).

МИКОЛА ЛУЧОК 29 ЛИСТОПАДА 2021

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in **/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php** on line **284**